

DILIGAM, quoniam exaudivit Dominus vocem deprecationis meae.

2. Quoniam inclinavit aurem suam mihi, in diebus meis invocabo.

3. Circumdederant me laquei mortis: angustiae infernales invenerant me, angustiam & dolorem inveneram.

4. Et in nomine Domini invocabam: obsecro Domine eripe animam

meam.

5. Benignus est Dominus & iustus: & Deus noster misericors.

6. Custodit parvulos Dominus, attenuatus eram, & servavit me.

7. Revertere anima mea in requiem tuam, quoniam Dominus benefecit tibi.

8. Quoniam eripuisti animam meam à morte, oculos meos à lachrymis, pedem meum à lapsu.

9. Versabor coram Domino in terris viventium.

10. Credidi, propter quod loquutus sum: ego adfligebam admodum.

11. Ego dicebam in praecipitatione mea, omnis homo mendax.

12. Quid retribuam Domino, pro omnibus quibus benefecit mihi?

13. Calicem saluationum accipiam, & in nomine Domini invocabo.

14. Vota mea reddam nunc Domino, coram omni populo eius.

15. Preciosa in conspectu Domini mors eorum, qui beneficentiae ipsius sunt participes.

16. Planè Domine, quia ego servus tuus, servus tuus, filius ancillae tuae, solvisti vincula mea.

17. Tibi sacrificabo sacrificium laudis, & in nomine Domini invocabo.

18. Vota mea Domino reddam, coram omni populo eius.

19. In atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem. Halleluiah.

LECTIO. Diligam.] Ebr. אהבתי. id est, Dilexi. Sic & Græc. & vulg. Lat. & Hieronymus, & Felix, & Pagnin.

Vers. 1. Tigurina vertit. Diligo Dominum. Hieronymus negat legendum esse, Diligam: verum facit hoc præter certam rationem.

Vers. 8. Quoniam eripuisti.] Ebr. ביחלצתי. Græc. & vulg. Lat. Quia eripuit. Hieron. Quia eruet.

Vers. 9. Versabor coram Domino.] Ebr. אתהלך לפניו. Græcus: ἀπαρτίζω σὺν ὠνόματι τοῦ κυρίου. Vulg. Lat. Placebo Domino. Hieronymus: Deambulabo coram Domino.

Vers. 11. In praecipitatione mea.] Ebr. בהפצתי. Græcus: ἐν τῷ ἐκπτώσει μου. Vulg. Lat. In excessu meo. Hieron. In stupore meo. Iustinian. In festinatione mea. Camp. In trepidatione & summa propemodum desperatione mea.

Vers. 12. Quibus benefecit mihi.] Ebræus: בל הגבורתי, pro בל הגבורתי. Posita est autem hæc vox הגבורתי, secundum D. Kimhi, על דרך לשון ארמית, id est, per modum linguæ Syriacæ. Græc. & vulg. Lat. Quæ retribuit mihi. Sic & Hieron. Pagn. Pro omnibus retributionibus eius, quæ sunt super me. Felix: Omnes retributiones eius super me. Et tamen supra versu 7. & Græc. & vulg. Lat. verterunt: Quia Dominus benefecit tibi: cum idem illic sit verbum גמול, quod habetur hoc loco.

Vers. 15. Mors eorum, qui beneficentiae eius sunt participes.] Ebr. המותח להסידרי. Græcus: τῶν ὁμοίων αὐτοῦ. Vulg. Lat. Mors sanctorum eius. Sic & Hieron. & Felix. Pagn. Mors misericordiarum eius.

Vers. 16. Planè Domine.] Ebr. אנה יהוה. Græc. & vulg. Lat. O Domine. Hieronymus: Obsecro Domine. Felix: Oro Domine. Campensis: Meritò te amo benignissime Domine. Felinus: Ita Autophyes. Reliqua conveniunt.

EXPLANATIO. Diligam, quoniam exaudivit.] Duo dicit 1. & 2. versu. Vnum, quòd diligat, dilecturusque sit Dominum, & quòd in diebus suis: id est, donec vixerit, invocaturus sit: id est, opè à Domino petiturus.

Vers. 1. & 2. Alterum, unde hunc animum conceperit. Quoniam, inquit, exaudivit vocem preceationis meae, & inclinavit aurem suam mihi. Rem eandem bis dicit. Nam idem est hic, inclinare aurem, quod exaudire preceationem. Alioqui aures Deo non sunt, quas inclinet.

Vers. 3. Circumdederant me laquei mortis.] Orditur narrationem periculi, in quo constitutus ad Dominum clamavit, exauditusque est. Laqueos mortis & angustias infernales, intelligit de metu & anxietate, cuius vim sensit, cum in periculum & regni & vitæ incidisset, propter perfidiam Absalonis. Videbatur enim iam veluti ipsius mortis laqueis irretitus. Angustiae infernales: id est, sepulchrales, invenerant me: hoc est, apprehenderant me. Angustiam & dolorem inveneram. Intellige, in angustiam & dolorem incideram.

Vers. 4. Et in nomine Domini invocabam.] Loquitur de preceatione, cuius versu primo meminit, quam Dominum exaudisse cecinit. Est autem invocare in nomine Domini, Ebraismus: pro, invocare nomen Domini.

Obsecro Domine, eripe animam meam.] Sic invocabat Dominum. Hæc erat summa preceationis. Significat se periculum vitæ incurrisse, & pro conservatione illius clamasse ad Dominum.

Vers. 5. & 6. Benignus est Dominus. Hisce versibus, 5. & 6. prædicat primùm in genere, quàm sit benignus & misericors Dominus. Quod addit: Et iustus, idem est, quod bonus ac benignus. Deinde tanquam testimonium bonitatis & misericordiae eius, adiecit, quòd custodiat parvulos: id est, homines simplices, abiectos, & innocentes. Et exempli vice subiicit de se: Eram attenuatus & abiectus, & servavit me: atque in me quoque declaravit, quàm sit benignus, bonus, & misericors, & custodiat parvulos.

Vers. 7. Revertere anima mea.] Seipsum alloquitur pro gaudio, ex eo concepto, quod liberatus esset ope Domini,

Domini,